

ระเบียบวิธีการวิจัย และการเก็บข้อมูล

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการสื่อสารของคนหูหนวกในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเพื่อการค้าขายของคนหูหนวกและสร้างความเข้าใจซึ่งกันระหว่างคนหูปกติและคนหูหนวกนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการสังเกตการณ์ (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) และแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากร

ตลาดคนหูหนวก เป็นการรวมตัวกันของคนหูหนวก จากการชักชวนกันมาเพื่อทำการค้าขายสินค้าประเภทของที่ระลึกและเสื้อผ้าอยู่บริเวณถนนสีลม ตั้งแต่ซอยสีลมที่ 4 ไปจนถึงซอยสีลมที่ 30 กลุ่มคนหูหนวกดังกล่าวทำการค้าขายปะปนอยู่กับผู้ค้าอื่น ๆ ซึ่งเป็นคนหูปกติที่ทำการค้าขายสินค้าประเภทเดียวกัน อยู่บริเวณเดียวกัน และเปิดทำการค้าขายในช่วงกลางวันเท่านั้น

เนื่องจากประชากรที่จะทำการศึกษาคั้งนี้ หมายถึง ผู้ค้าที่เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยศึกษาประชากรทั้งหมด โดยไม่ต้องเลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีทั้งสิ้นประมาณ 50 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) และการจดบันทึก ซึ่งผู้วิจัยจะเฝ้าสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ จากวงนอก
2. การสัมภาษณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ กับกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาและบุคคลต่าง ๆ ในบริเวณเดียวกัน
3. แบบสอบถาม ซึ่งได้รับการออกแบบและทดสอบ เพื่อที่จะนำกลับมาแก้ไขให้เป็นที่เข้าใจ และได้รับข้อมูลตามที่ต้องการโดยมีผู้แปลภาษามือช่วยในการทำการสัมภาษณ์ ประเด็นหลักในการถามคือ

3.1 ลักษณะในการเปิดรับข่าวสาร

3.2 อุปสรรคในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประชากรและผู้มาติดต่อทั้งที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ

3.3 วิธีการสื่อสารในการค้าขายกับชาวไทยและชาวต่างประเทศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ จากกลุ่มประชากรโดยมีผู้แปลภาษามือช่วยในการทำการสื่อสารกับกลุ่มประชากร และจากผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร

2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าศึกษาจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งทำการรวบรวมไว้ นามาศึกษาเป็นแนวทางการทำความเข้าใจ

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ระยะที่หนึ่ง เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากผู้รู้และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับคนหูหนวก และจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

ระยะที่สอง เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม จากการเข้าสังเกตที่สถานการณ์จริง คือ บริเวณตลาดที่คนหูหนวกทำการค้าขายอยู่ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งอาศัยการสังเกตและการสัมภาษณ์เป็นหลัก แต่สามารถกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สภาพความพร้อมทางการได้ยินของคนหูหนวก

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความดี้อยในความสามารถในการสื่อสาร
 ย่างคนปกติ อุปสรรคในการสื่อสาร และพฤติกรรมในการสื่อสารของคนหูหนวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสังเกตการณ์พฤติกรรมต่างๆและการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร
 แล้วรวบรวมด้วยการจดลงในสมุดบันทึก และได้มาข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยการตีความและ
 พรรณนาความจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดย
 การแสดงตารางค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์ในการให้คะแนน

เกณฑ์สำหรับตารางที่ 19

$$X = 2.25$$

$$S.D. = 0.20$$

ดังนั้นถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยน้อยกว่า 2.15 แสดงว่าอ่านในระดับน้อย ถ้าค่าเฉลี่ย
 ของข้อย่อย อยู่ระหว่าง 2.15 - 2.35 แสดงว่าอ่านในระดับปานกลาง และถ้าค่าเฉลี่ยของข้อ
 ย่อยมากกว่า 2.35 แสดงว่าอ่านในระดับมาก

เกณฑ์สำหรับตารางที่ 22

$$X = 2.29$$

$$S.D. = 0.18$$

ดังนั้นถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อย น้อยกว่า 2.20 แสดงว่าอ่านในระดับน้อย ถ้าค่าเฉลี่ย
 ของข้อย่อย อยู่ระหว่าง 2.20 - 2.38 แสดงว่าอ่านในระดับปานกลาง และถ้าค่าเฉลี่ยของข้อ
 ย่อย มากกว่า 2.38 แสดงว่าอ่านในระดับมาก

เกณฑ์สำหรับตารางที่ 28

$$X = 3.07$$

$$S.D. = 0.22$$

ดังนั้นถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยน้อยกว่า 2.96 แสดงว่าอ่านในระดับน้อย ถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อย อยู่ระหว่าง 2.96 - 3.18 แสดงว่าอ่านระดับปานกลาง และถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยมากกว่า 3.18 แสดงว่าอ่านระดับมาก

เกณฑ์สำหรับตารางที่ 39

$$X = 3.20$$

$$S.D. = 0.28$$

ดังนั้นถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยน้อยกว่า 3.06 แสดงว่ามีการพบปะติดต่อกันในระดับต่ำ ถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยอยู่ระหว่าง 3.06 - 3.34 แสดงว่าพบปะติดต่อกันระดับปานกลาง และถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยมากกว่า 3.34 แสดงว่ามีการพบปะติดต่อกันในระดับสูง

เกณฑ์สำหรับตารางที่ 40

$$X = 3.65$$

$$S.D. = 0.24$$

ดังนั้นถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยน้อยกว่า 3.53 แสดงว่ามีการพูดคุยถึงในระดับต่ำ ถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยอยู่ระหว่าง 3.53 - 3.77 แสดงว่ามีการพูดคุยถึงในระดับปานกลาง และถ้าค่าเฉลี่ยของข้อย่อยมากกว่า 3.77 แสดงว่ามีการพูดคุยถึงในระดับสูง